

Astăzi, Duminică, 29 Septembrie, 2024
Sf. Cuv. Chiriac Sihastrul; Sf. Mc. Petronia
Duminica a XIX-a după Rusalii

2 Corinteni 11

³¹ Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint.

³² În Damasc, dregătorul regelui Areta păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă,

³³ dar printr'o fereastră'n zid m'au coborât într'un coș; și-am scăpat din mâinile lui.

2 Corinteni 12

¹ Trebuie să mă laud; asta nu-mi

folosește, dar voi veni la vedenii și la descoperiri ale Domnului.

² Cunosc un om întru Hristos, care acum paisprezece ani¹ – dac'a fost în trup, nu știu; dac'a fost în afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe – omul acesta a fost răpit până la al treilea cer².

¹ Epistola a fost scrisă în anul 57, ceea ce înseamnă că extazul lui Pavel a avut loc în anul 43, pe când el se afla în Cilicia sau în Antiohia, înainte de prima sa călătorie misionară.

² În limbaj simbolic: până'n adâncul cel mai înalt al cerului.

³ Și-l știu pe acest om – fie în trup, fie în afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe –

⁴ că a fost în rai și a auzit cuvinte de nespus, pe care nu-i este îngăduit omului să le grăiască³.

⁵ Pentru omul acesta mă voi lăuda; dar pentru mine însumi nu mă voi lăuda decât numai întru slăbiciunile mele.

⁶ Că dac'aș vrea să mă laud, nu voi fi nebun, fiindcă voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, pentru ca nu cumva cineva să mă creadă mai presus de ceea ce vede la mine sau decât aude de la mine.

⁷ Și pentru ca să nu mă trufesc cu bogăția⁴ descoperirilor, datu-mi-s'a mie un ghimpe în trup, un înger al Satanei să mă bată peste obraz, ca să nu mă trufesc⁵.

⁸ Pentru aceasta de trei ori L-am rugat pe Domnul, ca să-l îndepărteze de la mine;

⁹ și mi-a zis: De-ajuns îți este harul Meu, căci puterea Mea întru

³ Cuvinte inefabile; nu numai că nu pot fi transpuse în limbaj omenesc, dar sunt și mult prea sfinte față de nevrednicia omului.

⁴ Termenul cuprinde atât numărul, cât și valoarea excepțională (a revelațiilor).

⁵ E vorba de o suferință ascunsă care, în ciuda nenumăratelor ipoteze și speculații ale comentatorilor, continuă să ne rămână necunoscută.

slăbiciune se desăvârșește! Așadar, foarte bucuros mă voi lăuda mai degrabă întru slăbiciunile mele, pentru ca'ntru mine să locuiască puterea lui Hristos.

Luca 6

³¹ Și precum voiți să vă faceți vouă oamenii, asemenea faceți-le și voi lor.

³² Și dacă-i iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii-i iubesc pe cei care-i iubesc pe ei.

³³ Și dacă le faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii tot așa fac.

³⁴ Și dacă dați cu'mprumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii le dau cu'mprumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai.

³⁵ Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu'mprumut nimic nădăjduind⁶ și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui-Preaînalt; că El este bun cu cei nemulțumitori și răi.

³⁶ Fiți milostivi, așa cum și Tatăl

⁶ Dați fără să așteptați restituirea. A oferi cuiva un împrumut cu intenția de a-l face „uitat” poate fi o modalitate delicată de a-i face bine, de a-l ajuta.

vostru este milostiv.⁷

Tâlcuire

Porunca cea dintâi, porunca de temelie, este porunca dragostei. Mic cuvântul, atotcuprinzătoare lucrarea. E ușor să vorbești de dragoste, dar nu este ușor să ajungi la măsura cuvenită a dragostei. Nu e cu totul limpede nici cum se poate ajunge la ea; tocmai de aceea Mântuitorul adaugă la această poruncă reguli lămuritoare: „Ca pe tine însuși; și precum voiți să vă faceă vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea”. Aici ni se arată măsura dragostei, care este, s-ar putea spune, lipsită de măsură; căci are oare dragostea, în sine, vreo măsură și este vreun lucru bun pe care omul nu și-ar dori să îl primească de la ceilalți? Și totuși, porunca nu e cu neputință de îndeplinit. Totul e să ajungem la deplina unire de simțire cu ceilalți, adică să primim în noi, deplin, simțirile lor, să simțim ceea ce simt și ei. Când se va întâmpla asta, nu vei avea nevoie să

și se arate ce și când să faci pentru ceilalți: inima însăși o să îți arate. Tu îngrijește-te să te păstrezi în această stare, altfel se va apropia îndată egoismul, te va întoarce în cochilia ta și te va zăvorâ în ea. Atunci n-o să mai miști un deget pentru altul, n-o să-i arunci nici o privire, de-ar și muri acela. Atunci când Domnul a grăit: „Iubește-l pe aproapele tău”, a vrut ca în locul nostru să intre în noi, adică în inima noastră, aproapele; iar dacă în inimă va rămâne, la fel ca mai înainte, „eul” nostru, să nu te aștepți la nimic bun.⁸

⁷ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁸ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.